

Prædiken søndag d. 8. marts 2020.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Luk 24,13-35.

Gospelgudstjeneste med Nardus - Ny begyndelse

I vores familie går vi en del op i at fotografere. Jeg tør godt vove den påstand at vores børn er nogle af de mest fotograferede unger i dette land.

Forleden faldt jeg over et billede af vores ældste datter. Hun sidder og tegner.

Det er ikke et billede af et barn, der hygger sig. Det er et billede af et meget koncentreret barn, som er ked af det og frustreret over, at tegningen ikke bliver som hun gerne vil have det.

Tegningen her er en sol, men hun udbryder grædende: "Årh nej mor, det er ikke en sol, det er jo en bille!"

Mange gange har scenariet været at blyanten kastes hen af bordet og papiret krølles sammen. Og når hun lige er kommet sig, så begynder hun forfra.

Jeg tror, vi alle har set børn i den situation, og mon ikke vil som børn, alle har været der. "Dette kan ikke blive godt! Papiret krølles sammen og vi begynder forfra.

Som voksne tror jeg, at vi er mange, som har prøvet at være et sted i livet, hvor det føles ligesom den her tegning, der bare ikke vil blive til det, vi havde drømt om. Uanset hvad vi gør, så blive det bare ved med være noget skrammel.

2 af 6

Det kan ikke blive som vi havde drømt om. Lysten til at tage det hele, krølle det samme og betyde forfra, ligger lige under overfladen.

Vi er et sted, hvor vi ikke længere tror på, at det kan blive godt.

Det er ikke noget rart sted at være. Den gode nyhed er, at der efterlader Gud ikke et menneske alene.

For at givet et eksempel på det, hopper vi tilbage i tiden og ind i bibelens univers. Vi er i Lukasevangeliet kapitel 24 vers 13-25, så kan du finde historien, hvis du skulle få lyst til at læse den selv.

Vi møder to mænd, som har været tæt på Jesus. Det er på vej til en landsby, der hedde Emmaus, og det foregår på den måde, som det nu foregik på, de gik.

Når man går, så taler man så godt sammen. Og det gør de. Det som de taler om, er selvfølgelig alt det, som de har oplevet den senere tid.

På et tidspunkt har de mødt Jesus. De har hørt ham tale om sin himmelske far, Gud, der elsker mennesker og som vil komme mennesker i møde i deres daglige liv. De har forstået, at Jesus med sit bud om næstekærlighed, sin radikale forståelse Guds forhold til mennesker, ville revolutionere verden.

De har troet på den de så og hørte, og det har de gjort så meget, at de selv er begyndt et nyt liv, hvor de har sat alt ind på at efterleve det Jesus sagde.

3 af 6

De sidste tre dage har formodentlig været de værste i deres liv.

Nu går det der, og taler, bearbejder, og er frustrerede. For de havde sat alt de havde på, at Jesus ville give dem en ny start. Ikke bare dem personligt, men hele Israel.

Deres verden er sunket i grus, fordi de har oplevet at Jesus, af der egne præster, blev udleveret til romerne. De har set ham blive hånet og tortureret. De var der, da han døde på et kors og de har ganske givet været med da den døde Jesus blev lagt i en grav.

Nu kommer der et menneske og går sammen med dem. Lukas lader os vide, at de ikke genkender den opstandne Jesus, som nu går sammen med dem. Deres øjne holdes til, siger Lukas.

Måske har de været så optaget af deres egen elendighed, at de slet ikke ville kunne rumme det. Jeg ved det ikke.

Men det bibelske billede står knivskarpt. Der hvor mennesker har det forfærdeligt, efterlades de ikke alene.

Hvad er det I går og taler om? Spørger Jesus.

Så fortæller de ellers, hvordan deres verden er brast i grus. Det er ikke blevet bedre af, at kvinderne tidligt i morges er kommet tilbage og har sagt at graven er tom. Der var engle som sagde til kvinderne, at Jesus lever igen.

Nu ved de stakkels mænd på vejen mod Emmaus ikke hvad de skal tænke eller tro. Tanken om at Jesus skulle være opstået, som han har sagt, han ville, er ikke til at

rumme. Det hele er for meget, og deres verden er sunket i grus.

Så taler Jesus ellers til dem, og det gær han i befriende direkte tale.

“I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeteren har talt.”¹

Så fortæller Jesus dem, hvordan alt det, der er sket med Jesus faktisk hænger sammen med alt det, de allerede har set og hørt. De hører, hvordan alt det der er sket, er en del af en større sammenhæng, og Gud har styr på det, de ikke kan overskue.

Da det bliver aften beder de Jesus om at blive hos dem. Det er for farligt at lade et andet menneske gå alene i mørket.

De sætter sig til måltidet og Jesus gjorde, som han havde gjort den sidste aften, hvor han var sammen med disciplene. Han tog brødet, takkede Gud for måltidet, brækkede brødet i stykker og rakte det til de to mænd.

Lige idet sekund indser de, at alt ikke er forbi, at en ny begyndelse er mulig.

I det øjeblik Jesus rækker ud til dem, forstår de hvem de er sammen med. I samme sekund, er han igen usynlig for dem.

---

¹ Luk 24,25.

5 af 6

De to mænd står overfor en ny begyndelse, der allerede gik i gang i de sekund, hvor Jesus i deres værste mørke og fortvivlelse, kom og slog følge med dem.

Når man er der, hvor man ikke kan se en nye begyndelse forude, er det ofte ved at ske, uden at man selv nødvendigvis kan se det.

De to mænd, der havde gået sammen med Jesus eftertænkter og spørger hinanden: "Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede skrifterne for os?"

Når de ser tilbage forstår de, at der var noget igang længe iden de selv forstod, da de stod i det. Jesus kom til dem og gik med dem. Dermed blev grundlaget for en ny begyndelse lagt.

I en hver tanke om kristen tro, ligger ideen om, at der hvor menesker er kørt fast, der hvor det hele ser sort ud, da er mennesket ikke alene. Og det der for os er mørke, er for Gud lyst om dagen.²

I kraft af Guds nærvær, vidnesbyrdet om Jesus opstandelse, ser vi at hans kærlighed er stærkere end alt andet i denne verden, selv døden. Ja, så må vi tro på, at en ny begyndelse altid er mulig.

Jeg mindes hele tiden om det, især i denne tid, hvor vi ser blomsterne skyde op af jorden, vintergækkerne der står så fint og foråret er på vej.

---

² JF. Salme 139,12.

6 af 6

Lyset er ved at vinde over mørket, og nu vinder varmen over kulden.

Alt det er for mig løfter om, at vi altid vil blive givet en ny begyndelse fra den, Gud der i Bibelens sidste bog udbrøder: "Se, jeg gør alting nyt!"³

Amen

---

³ Åb 21,5.